

Ikt. sz.: EUB-40/43-3/2016.

EUB-29/2016. sz. ülés
(EUB-85/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2016. december 20-án, kedden 11 óra 35 perckor
az Országház Varga Béla termében (főemelet 21.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	<i>5</i>
<i>Az elnök napirend előtti bejelentése</i>	<i>5</i>
<i>Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter éves meghallgatása</i>	<i>5</i>
<i>(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	<i>5</i>
<i>Az elnök felvezetője</i>	<i>5</i>
<i>Dr. Trócsányi László tájékoztatója</i>	<i>6</i>
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	<i>10</i>
<i>Dr. Trócsányi László válaszai</i>	<i>13</i>
<i>Az ülés berekesztése</i>	<i>19</i>

Napirendi javaslat

Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter éves meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz), a bizottság elnöke

Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke
Csöbör Katalin (Fidesz)
Firtl Mátyás (KDNP)
Hollik István (KDNP)
Dr. Józsa István (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Gyopáros Alpár (Fidesz) Firtl Mátyásnak (KDNP)
Tukacs István (MSZP) dr. Józsa Istvánnak (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Juhász László főtanácsadó
Dr. Tamás Csaba Gergely szakmai tanácsadó

Meghívottak

Hozzászóló

Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter

Megjelentek

Dr. Völner Pál államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Czombos Tamás helyettes államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 35perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok, hölgyeim és uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat; köszöntöm az Országgyűlés munkatársait, a sajtó igen tisztelt képviselőit. És természetesen köszöntöm a napirendi pont előadóját, Trócsányi László miniszter urat, Völner Pál államtitkár urat és Czombos Tamás helyettes államtitkár urat.

Első teendőnk a határozatképeség megállapítása. Megállapítom, hogy az aláírt jelenléti ív alapján és az eseti képviseleti megbízásokkal bizottságunk határozatképes. Megjegyzem, tisztelt képviselőtársaim, Bana alelnök úr jelezte, hogy úton van, csak sajnós lerobbant Gyórnél, és valószínűleg már nem tud ideérni. Szeretett volna eljönni, mint a bizottság alelnöke, és kérdéseket feltenni a miniszter úrnak, de ezek szerint ez nem sikerül. Remélhetőleg nem esett baja. Ha egyéb kérdése van, majd írásban felteszi a miniszter úrnak, és a miniszter úr majd válaszol.

A második teendőnk a napirendi pont ismertetése és megszavazása. Egyetlen napirendi pontunk van: Trócsányi László igazságügyi miniszter éves meghallgatása, az Országgyűlésről szóló XXXVI. törvény 41. §-a alapján.

Kérdezem képviselőtársaimat, van-e valakinek kérdése a napirendi ponttal kapcsolatban. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem látok ilyet. Szavazásra teszem fel: ki az, aki támogatja a napirendi pont megtárgyalását? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. A jegyzőkönyv számára is megállapítom, hogy egyhangúlag elfogadta a bizottság.

Az elnök napirend előtti bejelentése

Napirend előtt szeretném bejelenteni, hogy a mai bizottsági ülésünkhöz a házszabályi rendelkezések alapján szükséges egyötödös kezdeményezést képviselőtársaim eljuttatták a részemre.

Tájékoztatom továbbá a bizottságot arról is, hogy Michel Barnier úrral, az Európai Bizottság brexit-főtárgyalójával múlt héten kedden egy rendkívül hasznos eszmecsere-t folytattam. Egyetértettünk abban, hogy a tagállami parlamentekre az uniós ügyekben kiemelt szerep hárul, és ez nem lehet másképp a brexit esetében sem. Jómagam kiemeltem az Egyesült Királyságban élő magyar munkavállalók szerzett jogai tiszteletben tartásának fontosságát, valamint a transzparencia szükségességét a kilépési tárgyalások során. Fontos további szempont a 27 EU-tagállam egységességének a megőrzése.

Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter éves meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Az elnök felvezetője

Tisztelt Bizottság! Hozzákezdünk egyetlen napirendi pontunk megtárgyalásához, Trócsányi László igazságügyi miniszter éves meghallgatásához. Tisztelt Miniszter Úr! Egy év telt el a miniszter úr legutóbbi meghallgatása óta. A tárca államtitkáraival és munkatársaival azóta is folyamatos volt az együttműködés, például akár a kvótaper, akár az európai ügyészség vagy éppen az igazságügyi eredménytábla, vagy a szolgáltatási irányelv kérdésében.

Képviselőtársaim a tárca által készített részletes háttéranyagot a múlt héten megismerhették. A miniszter úrtól egy rövid összefoglalást kérnénk az Igazságügyi Tanács ez évi főbb napirendi pontjairól, a jogharmonizáció állásáról, illetve a hazánkat érintő főbb európai bírósági ügyekről. A miniszter úr expozéja után megadom a szót képviselőtársaimnak. Összegyűjtjük a kérdéseket, a kommenteket, és akkor ismételten visszaadom a szót a miniszter úrnak, természetesen beleértve az államtitkár urakat is.

Tisztelt Miniszter Úr! Kérem, hogy röviden foglalja össze vagy egészítse ki azt az írásban elküldött anyagot, amit minden képviselőtársam megkapott. Tessék parancsolni!

Dr. Trócsányi László tájékoztatója

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Képviselő Asszony! Az Igazságügyi Minisztérium szervezeti keretén belül az egyik ékességnek vagy gyöngyszemnek is mondható az integrációs államtitkárság.

Ez az integrációs államtitkárság nem egy nagy létszámú államtitkárság, körülbelül 40 ember dolgozik benne. Ennek a 40 embernek az a feladata, amit az elnök úr is mondott, hogy tehát a jogharmonizációs tevékenységet, a Bíróság előtti képviseletet, az uniós jogalkotásban való részvételt irányítsa, és a tárcákkal, a többi tárcával együtt a koordinációban vegyen részt.

Talán kezdeném az elsővel, a jogharmonizációs tevékenységgel, hiszen ez a jogharmonizációs tevékenység azért is jelentős, mert annak a 14 embernek, aki ebből a 40 emberből ezzel foglalkozik, az a feladata, hogy azt vizsgálja meg, hogy egyrészt a magyar jogszabályok, a készülő jogszabályok az uniós jognak megfelelnek-e, tehát a különböző tárcáknak, amelyek előterjesztői egy-egy jogszabálynak, megvizsgálja, hogy megfelel-e az uniós jognak, másrészt pedig az is, hogy az uniós jognak a magyarországi implementációját, nevezetesen az irányelvek átültetését koordinálja.

Látni kell azt - és egy nagyon érdekes statisztikát hoztam, gondolom, a képviselő urakat is nagyon érdekli -, hogy az Európai Unió ebben az évben összesen 1849 jogi aktust fogadott el. 1849-et! Szeretném jelezni, hogy ebből 1099 a rendelet, 36 az irányelv és 714 a határozat. Önmagában akár sokkoló is lehet, hogy egy ilyen számot mondtam, hogy egy évben közel kétezer jogi aktust fogad el az Unió.

Nézzük azonban, hogy ebből mi az, amivel ténylegesen találkozunk! Ténylegesen - a jogharmonizáció miatt akarok erről nyilván beszélni - az 1099 rendeletnél azonban azt kell látni, hogy azok a rendeletek, amelyeket elfogadnak, nem mindegyik kerül ide a nemzeti parlament elé, hisz rengeteg olyan rendeletet fogad el a Bizottság, amelyet a komitológia szabályai alapján fogad el, és tulajdonképpen végrehajtási jellege van, a nemzeti parlamentek tehát nem találkoznak vele. Ezek mezőgazdasággal, kereskedelempolitikával kapcsolatos rendeletek.

Viszont azok a rendeletek, amiket a hagyományos jogalkotás keretében fogadnak el, mind idekerül a nemzeti parlament elé, és nekünk is nagyobb a rálátásunk. Ennek a számáról azt kell mondani, hogy az EP és a Tanács együttes döntéshozatalával született ebben az évben 46, és van az Európai Unió Tanácsának körülbelül 60 olyan rendelete, ami gyakorlatilag minket érint. Itt nekünk az a feladatunk, hogy azt nézzük, hogy a szubszidiaritás és az arányosság elvének megfelel-e, meg kell-e esetleg a rendeletet támadni az Európai Bíróság előtt vagy nem. Az irányelvek, a 36 irányelv nyilvánvalóan a nemzeti parlament elé kerül, és itt nekünk van egy implementációs feladatunk, ami azt jelenti, hogy a belső jogba való átültetését az Igazságügyi Minisztérium koordinálja. Ez egy nagyon fontos munka, általában két év van az átültetésre, és a minisztérium feladata az, hogy a többi

minisztérium fölött - idézőjelbe téve - egyfajta ellenőrző feladatot lásson el, hogy az implementációt megcsinálják-e a terveknek megfelelően. Van egy szép kérdőívünk, amit ki kell tölteni, és ez jelzi azt, hogy melyik tárca felelős, mikorra kell megcsinálni, tehát ebből is tulajdonképpen tudunk gazdálkodni.

Tehát látható, hogy a jogszabályok vagy jogi hatást kiváltó jogi aktusok dömpingjéből nem mindegyik kerül óhatatlanul a látókörünkbe, de ami a látókörünkbe kerül, azzal természetesen nyilvánvalóan kiemelten kell foglalkozni. Ha azt nézzük, a jogharmonizációs tevékenységet tekintve a 2016 júliusában közzétett, idei hivatalos összesítés szerint az 1099 irányelvből Magyarország mindössze 4 irányelv átültetésével maradt adós, ez a 2015. decemberi adatokon alapszik. Tehát ismétlem, 1099 irányelvből mindössze 4 irányelv átültetése maradt el. Így a transzpozíciós hiány 0,4 százalékra csökkent, ami kiemelkedő teljesítés, és mind az 1 százalékos tanácsi vállalás, mind a Bizottság által javasolt 0,5 százalékos hiány alatt marad. Nem vitatható, hogy most vannak azonban folyamatban lévők, amik most jöttek ki, és nyilvánvalóan itt az arány még megváltozik, itt most 0,8 százalékos arány várható, azonban ezt le tudjuk vinni, mert nyilván most folyamatban lévő ügyek miatt van ilyen arány. Ennyit a jogharmonizációs tevékenységről. Azt gondolom, hogy ez nagyon fontos, és az uniós jog és a belső jog összhangjának a megteremtése szempontjából kiemelkedő jelentőségű munka.

A második fő terület a jogalkotás. Amikor a jogalkotásról beszélünk, akkor látni kell, hogy az Európai Bizottság mindig meghirdeti az úgynevezett better regulation, tehát a jobb igazságszolgáltatás, jobb jogszolgáltatás, illetve a jobb jogalkotás tervét. Volt egy jobb jogalkotásról szóló intézményközi megállapodás is, ezt alapvetően Juncker és Schulz hozták össze. Ebben van egy kicsi, ha szabad így mondanom, irányvonal, hogy a tagállamok szerepét, tehát a Tanács szerepét valamilyen szempontból visszaszorítsák, és főleg a Parlament és a Bizottság közötti együttműködést kívánják erősíteni.

Azt látni kell, hogy itt minden alkalommal - ez kicsit másképpen működik, mint a nemzeti parlamenti jogalkotás -, ha szabad így mondanom, meghatároznak egy csomagot - lásd Amszterdam, Tampere, Stockholm, poszt Stockholm -, ami egy fő politikai irányvonalat határoz meg, és a politikai irányvonalon belül a Bizottság az, amely igazából az étlapot készíti, majd ehhez képest gyakorlatilag az adott elnökség feladata, hogy a különböző, ha szabad így mondanom, bizottsági javaslatokat a Bizottsággal együttműködve prioritásként kezelje.

Az uniós jogalkotás területén, ami az Igazságügyi Tanács-ülést illeti - most kizárólag elsőnek erre fókuszálnék -, ami kiemelkedő jelentőségű volt, és ezt mindenki tudja, ez nevezetesen az európai ügyészséggel kapcsolatos kérdéskör, a PIF-irányelv megtárgyalása, amely az áfacsalásokra vonatkozik. Ezek, azt mondjuk, hogy jelenleg futó dossziék az Igazságügyi Tanács ülésén, de a digitális egységes piaci stratégia területén is gyakorlatilag ilyen a digitális tartalomszolgáltatásra irányuló szerződések egyes vonatkozásai, az áruk internetes és egyéb távértékesítésére irányuló szerződések egyes vonatkozásai, ezek a legfontosabb futó ügyek. Természetesen már lehet látni, hogy mi lesz az irány, tehát mi lesz a jövő, amivel foglalkozni akar majd az Igazságügyi Tanács, ez a kiberbűnözés elleni harc, ami látható, hogy megjelenik a tárgyalások folyamán, és a máltai elnökségnek, ami most következik, az a feladata, hogy ezeket a futó ügyeket folytassa, és lehetőség szerint lezárja.

Talán néhány szót - mert tudom, hogy már tárgyalt erről a kérdésről a tisztelt bizottság - az európai ügyészségről, illetőleg a PIF-ről. Két, hozzá kell tenni, jelentős dossziéről van szó, egyiknek se ma kezdődött el a vitája.

A legutóbbi Tanács-ülésem, amin részt vettem, az európai ügyészséggel kapcsolatosan a szlovák elnökség szeretne volna tudni, hogy mely országok fogják ezt támogatni, és mely országok, amelyeknek vannak fenntartásai. Egyértelmű, hogy nem lesz egyhangúság. Egyhangúságra lenne szükség a szerződés értelmében, ugyanakkor azt látni kell, hogy a svédek már bejelentették, hogy nemmel fognak szavazni, tehát csak megerősített együttműködésről lehet szó. A megerősített együttműködésnek viszont - a Bizottságnak az az álláspontja - akkor van értelme, ha az országok nagy része vesz benne részt, mert 9 vagy 10 országgal egy új intézmény létrehozása nem igazából éri meg.

Kiknek vannak problémái? A holland parlament hozott egy döntést. Kint voltam Hollandiában, az igazságügyminiszter-kollegám szeretné, ha lenne európai ügyészség, tehát elviekben ő támogatná, mindazonáltal neki is vannak problémái a Eurojustot illetően annak a költségvetése csökkentése miatt, másrészt a holland parlament hozott egy döntést, hogy nem kíván részt venni benne. Ab ovo nem vesz részt az európai ügyészségben Nagy-Britannia, nem vesz részt benne Dánia és Írország, eleve nekik nem is kell részt venniük, ezzel szemben a hollandok, a svédek jelezték, hogy nem. A lengyelek jelezték, hogy komoly aggályaik vannak. A finn és az észt kolléga szintén fenntartásaikat jelezték, és magyar részéről én az Európai ügyek bizottságának az állásfoglalását ismertettem, valamint hivatkoztam arra, hogy én látogatást tettem a Eurojustba, ahol nagyon érdekes volt a beszélgetés, ugyanis a Eurojust azt mondja, hogy kérem szépen - megvitatták az éves beszámolójukat -, van egy kiválóan működő intézmény, egyrészt ebből az intézményből elbocsátások lesznek, másrészt a költségvetésüket csökkentik. Ugyanez van az OLAF-nál. Mind a két jelenlegi intézmény, amelyik ezzel foglalkozik, ha szabad így mondanom, kényszerből mosolyog, hogy az ő szervezetük leértékelődik.

És akkor mindig a hatékonyság kérdése merül fel a vitában, hogy a kettőből lesz három, a harmadik alakul, de hogy mikor lesz majd kész, azt nem tudjuk, de gyakorlatilag a kettőnek a jelentősége csökkeni fog, az biztos. Tehát egy ilyen intézményi túlburjánzásnak is tekinthető, ami a hatékonysággal kapcsolatos, mert azt az európai szerződés nem mondja meg, hogy ezt az európai ügyészséget hogyan kell létrehozni. Lehet ezt a Eurojuston belül létrehozni, a Eurojustra alapítva létrehozni, egy már meglévő szervezetre alapítva - ehelyett egy vadonatúj szervezet. Sok vita várható még erről. Egyet lehet látni, hogy gyakorlatilag a következő, máltai elnökségen ez folytatódni fog. Mivel megerősített együttműködésről van szó, ab ovo kötelező felvinni az Európai Tanács-ülésre. Tehát a márciusi Európai Tanács-ülésen ez szóba fog kerülni, és utána a kollégák azért nekem a szünetben elmondják, hogy: „ha meglesz az együttműködés, mi nem biztos, hogy részt veszünk benne.” Tehát azért ez, ha szabad így mondanom, egy nyitott dosszié, amelyik sok vitát fog még kiváltani a jövőben is. Ez az egyik fő téma.

A másik a PIF-irányelv. A PIF-irányelvnél azt kell látni, hogy még a tárgyalást megelőző napon volt egy blokkoló kisebbség, azonban a svédek és a belgák kiszálltak belőle, így az ír, a német, a ciprusi, a lengyel és a magyar nem tudott blokkoló kisebbséget alakítani. Mi itt a probléma? Egyrésztől, amit az ír kollégám is mondott, hogy nagyon jó, hogy gyakorlatilag 10 millió euróra vonatkozik most az áfacsalás értékhatára, de minősített többséggel a nullára is levihető. Tehát gyakorlatilag egyhangúság kellene erről a döntésről, mert ténylegesen az európai ügyészség hatásköréről van szó. Az európai ügyészségre vonatkozó normát meg egyhangúsággal kell elfogadni, a hatáskörre vonatkozó szabályt meg minősített többséggel, tehát kvázi egy ugrálás lehet ebben, és ez egy komoly, ha szabad így mondani, aggodalmat vált ki,

különös tekintettel arra, hogy az áfabevételek 95 százaléka nemzeti hatáskörbe megy. Tehát, ha szabad így mondanom, eléggé nagy vita volt erről a témáról is.

Én azt gondolom, hogy ezen kérdéskör kapcsán, most azon kívül, hogy nem jött létre blokkoló kisebbség, és néhány hónapon belül vélhetőleg elfogadásra kerül az irányelv - figyelemmel csak a megerősített együttműködésre az európai ügyészségről - , mondjuk ismét megnyílhat ez a dosszié. Tehát ez a két, azt kell mondanom, rendkívül fontos ügy, amely érint minden egyes tagállamot; minden egyes tagállamban nagyon komoly vitát is vált ki, hozzá kell tennem, ez a kérdéskör. Nyilván azt mindenhol jelezzük, hogy a korrupció ellen küzdeni kell, nemzeti szinten is, európai szinten is, ez egyértelmű. Senki nem mond mást. A kérdés a „hogyan?”-ban van.

Én a magam részéről azt mondtam, hogy az OLAF és a Eurojust két meglévő szervezet, ezek keretén belül kell létrehozni valamit és nem szétforgácsolni őket. De hozzá kell tennem, hogy itt a viták még nyilván folytatódni fognak. Egyébként a máltai elnökségre - tehát 2017. január, február, március - ezek a kérdések lesznek a legfontosabbak, azon kívül, hogy a digitális tartalomra vonatkozó szerződésekre vonatkozó irányelv is - nyilván az áruk internetes távértékesítése, a fogyasztóvédelem, hova mehet majd, bírósághoz, ki felel -, ezek mind olyan technikai szabályok, amelyek természetesen nagyon fontosak, napirenden lesznek.

Nagyon röviden szeretnék beszélni azokról a kérdésekről, amelyek nyilvánvalóan közismertek: az Unió Bírósága előtti képviselő. Azt kell mondani, hogy a magyar kormány részéről 2015-ben hét kereset került benyújtásra valamely uniós aktus megsemmisítése érdekében. Ebből a legfontosabb, nyilvánvalóan mindannyian tudjuk, a kvótakeresetünk, amelyik majd a jövő évnek lesz a nagy témája, tehát egyelőre csak az előkészítő szak zajlott le. Abban, úgy gondolom, ami tőlünk tellett, azt megtettük.

Mi ezt az ügyet jogi kérdésnek kezeljük. Azért szeretném ezt hangsúlyozni, hogy jogi érvekkel támasztjuk alá, tíz olyan jogi érveléssel, amikre nem lehet azt mondani, hogy nem érvek. Ezek bírók kezébe kerülnek, akiknek jogász, jogi véleményt kell adniuk. Tehát a mi előkészítő munkánknál nagyon ügyeltünk arra, hogy van egy politikai diskurzus, az a politikusok dolga. A Bíróság előtt politikai érvekkel nem lehet nyerni, kizárólag jogi érvekkel lehet nyerni. Ezeket mi csokorba gyűjtöttük, és kvázi mint Magyarország ügyvédje, a tárgyaláson a jogi érveket vesszük. Nem vitatom, hogy ehhez nemzetközi szakértőket is igénybe veszünk, mert olyan ügyről és precedens jelentőségű ügyről van szó, hogy a legjobb szaktudású emberek kellenek ebben a munkában. Vannak formai érveink, vannak tartalmi érveink, ebbe nem mennék bele.

Azt ki kell mondani, hogy 2016-ban az Európai Bizottság egyetlen kötelezettségzegési ügyben sem nyújtott be keresetet Magyarországgal szemben a Bíróság előtt. Természetesen vannak vitáink, ez nyilvánvaló, de nemcsak Magyarországnak, hanem minden országnak vannak - van a pilot procedure-ben, gyakorlatilag az infringement eljárásban, tehát a kötelezettségzegésiben- vitái, de új eljárás ebben az évben a Bíróság előtt nem indult.

Az előzetes döntéshozatali eljárásokban a magyarországi bírók aktívak, és ha úgy ítélik meg, hogy van valamiféle ellentmondás, abban az esetben a Bírósághoz fordulnak. 2016-ban 15 esetben fordult magyar bíró előzetes döntéshozatali kérelemmel az Európai Bírósághoz. Ez az arány stabilnak tekinthető, mert 2015-ben ez 14 volt. Ha a csatlakozás óta nézzük, akkor 136 ügyben történt az, hogy magyar bíró eljárást kezdeményezett az Európai Bíróságnál. Ez nagyon jó arány, hozzá kell tenni,

mert a 2004-ben csatlakozott és hasonló nagyságú tagállamokat is figyelembe véve ezen arány kapcsán, azt kell mondani, hogy a magyar bírók nagyon aktívak az uniós jog értelmezését illetően, illetőleg gyakran fordulnak az Unió Bíróságához.

Amit még mondanom kell, ami fontos, az gyakorlatilag a migráció, ezt említettem. Tulajdonképpen nem szeretném hosszasan magyarázni a dolgokat, mert egyrészt az előterjesztésünk tartalmazza is. Ez az EU integrációs államtitkárság, amelynek a volt vezetője ma európai bíró, Berke Barna, egy új államtitkárt kapott, Kecsmár Krisztiánt, aki a Bizottságtól jött haza; a Bizottságnál állami támogatással foglalkozott, versenyjoggal foglalkozott. Tehát olyan szakértő államtitkárunk van, aki az uniós jogot magas színvonalon tudja képviselni, a megoldásokat keresi. Egy olyan integrációs államtitkársága van az Igazságügyi Minisztériumnak, amire a magam részéről büszke vagyok, mert azt gondolom, hogy szakmailag nagyon komoly munkát végeznek.

ELNÖK: Köszönjük szépen a miniszter úr beszámolóját. Csak emlékeztetem képviselőtársaimat, hogy nyilván mindenki megkapta és áttanulmányozta a meghallgatásra készült rövid összefoglalót, amit ezúttal szeretnék a miniszter úrnak megköszönni. Egyben engedje meg, hogy megköszönjem a miniszter úr és a minisztérium munkáját, hogy az elmúlt évben, illetve ebben az esztendőben is határozottan képviselték a magyar érdekeket az Európai Unió szerveinél. Külön köszönöm, hogy egy nagyon jó együttműködés folyt a minisztérium és bizottságunk között, hiszen számos esetben képviseltette magát a minisztérium. Legutóbb például az európai ügyészséggel kapcsolatban a miniszter úr pontosan azt az álláspontot képviselte, amit bizottságunk állásfoglalásként meghozott és tanácsoltunk a kormány számára.

Tisztelt Bizottság! A vitát megnyitom. Akinek kérdése, véleménye van, kérem, mondja el!(*Jelzésre.*) Elsőként Józsa képviselő urat kérem. Tessék parancsolni!

Kérdések, hozzászólások

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Gratulálok, miniszter úr! Azzal fejezte be, hogy büszke erre a munkára. Én azt mondom, hogy büszke is lehet, mert bravúros.

Tehát egy ilyen kormányzati politikai hangulatban, ami alapvetően Unió-ellenes, vagy legalábbis Unió-reformpárti, a miniszterelnök mindenütt azt képviseli, hogy ő majd meg fogja reformálni az Uniót, legalábbis idehaza ezt mondja, kint már nem mindig hallatszik ez annyira. Az ön minisztériuma, mint jó iparos, szépen eljár annak érdekében, hogy ezek a munkák szakszerűen történjenek.

Sajnos egy picit az „oszt jó napot” kifejezést juttatja eszembe, amikor 2002-ben Orbán Viktor effektív választási csalásra biztatta a Fidesz-aktivistákat, hogy nyugodtan meg lehet sérteni a kampánycsendet, majd jönnek az ügyvédek és kimosnak bennünket, „oszt jó napot.” Tehát nekem úgy tűnik egy kicsit, hogy az Igazságügyi Minisztérium most ennek az „oszt jó napot” hangulatú, Unióhoz történő kormányzati hozzáállásnak a jegyében azoknak az ügyvédeknek a szerepét játssza vagy tölti be, akiknek ki kell mosni azt a kormányzati munkát, ami a lényegét tekintve nem Unió-barát és nem abba az irányba halad, hogy az Unió nemes eszméi Magyarországon táptalajra találjanak, és a dolog lényegét tekintve kerüljenek át a magyar jogrendbe.

A végéről kezdem. Zseniálisan adta elő, miniszter úr, hogy ezzel az európai ügyészséggel kapcsolatban milyen sok apró, konkrét ellehetetlenítő, pici kis probléma van, tehát hogy ez így teljesen nonszensz. De a dolog lényegét tekintve, hogy az miért idegen a magyar kormányzattól, hogy a magyar gazdasági bűnözésre rá tudna látni az

Unió, hogy a különböző, OLAF által készített leiratokat nem tehetné be a legfőbb ügyész a fiókba, hogy: „köszönjük szépen, OLAF, hogy ezt kiderítetted, de ha olyanról van szó, akkor majd mi foglalkozunk vele.” Az európai ügyészségnek lennének bizonyos kötelező hatáskörei. A miniszter úr nagy ívben elkerülte, hogy erről valami véleménye lenne, amit mi tudjuk, hogy nem lehet, mert a kormányzat álláspontja az, hogy nem szabad beengedni semmit ilyen tekintetben, mert akkor elmúlna a hazai jogalkalmazás privilégiuma. Szóval e tekintetben én azt mondom, hogy zseniális.

A matekkal egy picit bajban van. (*Dr. Trócsányi László: Ezért lettem jogász! - Derültség.*) Két mondaton belül történt, azért merem megemlíteni, mert két mondaton belül volt: egyrészt az 1099-ről őszintén bevallotta - ha szabad ezt a jogi kifejezést használni -, tehát korrektül tájékoztatta a bizottságot, hogy abból 46+60, ami Magyarországot érinti, tehát amivel kapcsolatban Magyarországnak tennivalója van, és ebből 4 darabnál van elmaradás. Tehát, ha körülbelül 100 darab érinti Magyarországot, akkor az elmaradást nem az 1099-hez kell viszonyítani, hanem a 100-hoz, úgyhogy én azt úgy számolom, hogy közel 4 százalékos az elmaradás, ha 106 darab rendelettel van Magyarországnak tennivalója. Nem akarok ezen összeveszni, mert végül is biztos, hogy nagyon jól dolgoznak, de ez a levezetés itt kicsit a saját megközelítését tekintve ellentmondásos, illetve önellentmondást hordoz.

Az utolsó témakör, amiről szeretném önt kérdezni, a minőségbiztosítás. A készülő jogszabályokról szintén őszintén feltárta a miniszter úr itt a bizottság előtt, hogy az önök felelőssége, hogy a készülő jogszabályokról véleményt mondjanak, hogy összhangban vannak-e az európai joggal, tehát ilyenénképpen a kormányzati statútumban lefektetett felelősségi kör szerint az önök minisztériumának a felelőssége gyakorlatilag a parlament által elfogadott összes jogszabályra kiterjed, legalábbis a tekintetben, hogy az európai joggal összhangban van-e.

Én mint képviselő azért fölvetném azt is, hogy ez a felelősség szélesebb körű, tehát hogy milyen minőségűek a magyar parlament által, a többség által elfogadott jogszabályok, ennek a felelőssége, én úgy gondolom, hogy mindenképpen a minisztériumé és személy szerint öné. Ebben én azért komoly problémákat látok. Voltak olyan törvényviták, amikor mi, ellenzékiek már az általános vitánál jeleztük, hogy nem lesz működőképes, ellentmondást tartalmaz egy-egy előterjesztés, ezt önök nem fogadták el, aztán három hónap múlva visszahozták, mert az élet azért bebizonyítja, hogy valami működik vagy nem. De még ez is beleférne akár abba a fél százalékos hibahatárba, amit a miniszter úr említett, tehát még ezt sem főbenjáró bűnként említeném.

Ami viszont szerintem komoly elvi probléma, hogy azt látjuk, hogy rendre komoly törvényeknél fideszes, tehát kormánypárti képviselőket kérnek meg, hogy nyújtsák be a parlament elé. Ez viszont a minőségbiztosítás szempontjából véleményem szerint egy nagyon súlyos probléma, mert nem tudom, hogy hogyan tud érvényesülni a minisztériumnak az a felelőssége, hogy azok a jogszabályok, amelyeket odaadnak egy-egy képviselőnek, hogy nyújtsa be, általában szaktárcák - ha megengedik, azt nem kifejezetten feltételezem, hogy ilyen bőséges és szakmai jogszabályokat a képviselők saját maguk dolgoznak ki, bár tudom, hogy azt fogja válaszolni a miniszter úr, ezt én is ismerem, és így is van, hogy minden képviselőnek diszkrecionális joga, hogy a parlament elé törvényjavaslatot is benyújtson. De amikor ez elszaporodik, és látszik a tartalmán, hogy nem ő maga írja, akkor az felveti annak a kérdését, hogy ön mint igazságügyi miniszter tudja-e érvényesíteni a kormány felé azt a kérést, hogy inkább lebeszélje a miniszterelnök vagy a politika a képviselőt arról, hogy elfogadjon ilyen megbízást a szaktárcáktól, hogy a kezébe nyomnak egyes képviselőknek törvényjavaslatot, hogy ugyan vidd már át a parlamenten, és arra kérje

meg, hogy talán majd, ha az Igazságügyi Minisztérium kodifikációs minőségbiztosításán is átment, akkor rendes kormányzati előterjesztésként kerüljön be.

Tehát én nagyon szeretném, ha ebben önök a státútumnak megfelelő felelősségnek eleget tudnának tenni, ezért azt kérdezem, hogy lát-e arra lehetőséget a miniszter úr, hogy a későbbiekben csökkenjen a képviselők által a parlament elé vitt, de láthatóan nem általuk készített, kétes minőségű jogszabályok száma. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Firtl Mátyás képviselő úr következik.

FIRTAL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Mindenekelőtt köszönjük azt a munkát, amit az elmúlt időszakban végeztek, hiszen az írásos anyagból és a szóbeli kiegészítésből is az derül ki, hogy a jogharmonizáció terén is jól állunk, és a jogalkotás terén is jól állunk. Ez bizonyítja azt, hogy a munka, amit végeznek, teljesen rendben van.

Arra pedig, amit Józsa képviselő úr az előbb mondott, én azt mondom, maradjunk annyiban, hogy EU-reformpártiak vagyunk, és nem EU-ellenesek, hiszen ezt többször is kinyilatkoztatjuk minden szinten, a miniszterelnökkel is az élen. Tehát azt mondani, hogy EU-ellenesek vagyunk, amikor tulajdonképpen az EU megreformálására törekszünk, minden problémáját egyébként látva, hogy miért is lenne szükség erre; szerintem, ahogy fogalmazott, inkább EU-reformpártiak vagyunk.

Néhány rövid kérdésem lenne, pontosan arra utalva, hogy amit az EPPO-val kapcsolatban, az ügyészséggel kapcsolatban Józsa képviselő úr megfogalmazott, ebből számomra egy kérdés merül fel: Svédország miért maradt ki az EPPO-ból? Lehet-e tudni azt a motiváló dolgot? Mert úgy aposztrofálta, hogy Magyarországon ilyen meg olyan problémák miatt; érdekes, hogy az a nagy demokráciával bíró, liberális gondolkodású Svédország miért akart kimaradni az EPPO-ból. Ha erről valami információ lenne.

A másik kérdésem az adó kérdéskörével kapcsolatos. Az áfacsalásokkal kapcsolatosan természetesen mi is minden alkalommal, ahol lehetőségünk van, kinyilatkoztatjuk, hogy ellene vagyunk. De hogyan látja annak az esélyét, hogy az adókérdések változatlanul az Európai Tanács hatáskörében vannak, tehát a miniszterelnökök döntése maradhat? Tehát milyen mértékben kerülne uniós hatáskörbe ennek a része?

A másik: említette a keresetet, amit kvótaperként ismerünk, abból felmerül egy kérdés. Ugyan végig azt mondta a miniszter úr, hogy ez teljesen jogi kérdés. De a benyújtást követően történt meg az a terrorinvázió, ami végigment Európán. Ez befolyásol-e valamint? Ezt azért kérdezem, mert mondta, hogy tisztán jogi lesz a dolog. Azóta - szemben velünk Németország vagy Belgium is csatlakozva a kérdéskörhöz - megtapasztalhatják, hogy mi történik egész Európában, a tegnapi eseményeket nem is nagyon idehozva, mert akkor nagyon elmegy a vita.

A következő, ami szintén az írásos anyagban van, régi kérdés, de ezzel is minket a belpolitikában ostromoznak, hogy mit is sikerült szétosztani abból a 120, illetve 160 ezer forintból? *(Közbeszólások.)* Hogy egy kicsit itt a nyilvánosság előtt beszéljünk róla, hogy amikor Magyarországot próbálja bárki ostromozni, nézzenek szembe önmagukkal, kiderült, hogy... *(Közbeszólások: Nem forint, hanem fő. - Menekült.)* Igen, igen, menekült. Ez a kérdés most holt tart, mert azért ezt is jó lenne tudni, és ez is példa arra, hogy miként is áll Európa ehhez a kérdéshez. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tessely alelnök úré a szó.

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Tisztelt Miniszter Úr! Én is szeretném megköszönni az ebben az évben elvégzett munkát és a beszámolót is.

Nekem csak egy nagyon rövid kérdésem lenne a migrációval kapcsolatban. Van-e bármiféle olyan jogalkotási aktus, ami azzal foglalkozna, hogy az Európába érkező bevándorlók közül azok, akiknek semmiféle jogalapjuk nincs arra, hogy menekültügyi státuszt szerezzenek, hogyan fognak visszajutni a származási országukba? Köszönöm szépen. *(Dr. Józsa István: Nagyon nehezen!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Több kérdést nem látok. Engedjen meg néhány rövid kérdést!

A miniszter úr is említette, hogy az elmúlt hetekben kiemelt figyelmet kapott az EPPO, az európai ügyészség alakulása. Jourová biztos asszonnyal bizottságunk is nyilvános eszmecsere-t folytatott a legutóbbi Tanács-ülés előtt. Én most arra lennék kíváncsi, tisztelt miniszter úr, hogy a tagállami ügyészségek mennyiben látják működőképesnek az EPPO-t? Hiszen a miniszter úr is említette, hogy például az áfacsalások ellen vagy a pályázati szabálytalanságok ellen léteznek európai intézmények, amik idáig is ellátták a feladatukat.

További kérdésem az, hogy az EPPO-val kapcsolatban egy esetleges megerősített együttműködés, mint ami a tagállamok egy csoportját érintené, mennyiben lehetne hatékony a határon átnyúló bűncselekmények esetén?

És a következő kérdésem arra vonatkozik, hogy régebb óta folyamatban lévő ügy az Európai Uniónak az Emberi Jogok Európai Egyezményéhez történő csatlakozása. Kérdezem, miniszter úr, hogy ez az esztendő hozott-e valamifajta előrelépést? Mi várható a későbbiekben? És miként egyeztethető össze a két emberi jogi és bírósági rezsim, tehát a luxemburgi uniós és a strasbourgi emberi jogi bírósági ítélkezés?

És végül egy rövid kérdésem van azzal kapcsolatban, hogy különösen az elmúlt esztendő első felében gyakran ért bennünket, illetve a magyar hatóságokat a vád, hogy nem az európai jognak megfelelően kezeljük a migránsokat, amikor belépnek Magyarországra. Számtalan kritika ért bennünket. Ezt korábban kérdeztem a Belügyminisztériumtól is, hogy jogszerű-e az az eljárás, amit végeznek. Hogyan látja a miniszter úr ezeket a kritikákat? Más kérdés nincs.

Tisztelt Miniszter Úr! Összegyűjtve a kérdéseket, akkor tisztelettel kérem, hogy válaszoljon a képviselői kérdésekre. Tessék parancsolni!

Dr. Trócsányi László válaszai

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr, és köszönöm a képviselők kérdéseit, hozzászólását és az elismerést is, amit kaptam. Nyilván megválaszolom azokat is, amik a kritikára vonatkoztak.

Az első, és talán összevontan kell beszélnem, az európai ügyészség, amit több alkalommal és több kérdés is érintett. Az európai ügyészséggel a következő a helyzet. Az egyértelmű, félreértés ne essék, hogy a korrupcióval szemben küzdeni kell és fel kell lépni. Nem vitatható el, hogy ezt hatékonyan meg kell oldani.

A probléma a következő, és ez egy alapkérdés. Az európai szerződés nem mondja ki, hogy milyen módon kell megvalósítani. Kérem szépen, van két szervezet. Én csak szeretném megkérdezni, hogy ha egy szervezet, akár az alapokra vonatkozó jogszabály módosításával is eredményeket ér el - ezt Józsa képviselő úrnak jelzem, tehát ez egyszerűbb. Tehát ha ez a szervezet létrejön, mikor jön létre? Álljunk meg! A

máltai elnökség után, amelyiknek a végrehajtása és a többi..., hosszú idő, amíg ez működni fog. Tehát egy újabb szervezetet hozunk létre, egy távolabbi céllal, ami azt jelenti, hogy körülbelül 2019-2020, mire ez elkezdheti a munkáját. Nem fogja előbb elkezdni, mikor egy jogszabály-módosítással gyakorlatilag sokkal hatékonyabban lehet megoldani az ügyeket. De akkor nem önálló intézményként, hanem az OLAF-ra épülően lehetne ezt a kérdést megoldani. Az OLAF-ra vonatkozó jogszabályt bármikor lehet módosítani. Tehát én azt gondolom, hogy a hatékonyság azért alapvető. Nem véletlen, amikor a miniszterek az Igazságügyi Tanács-ülésen ott ülnek, és azt látják, hogy egy újabb szervezet jön létre, csak milyen hatékonysággal fog ez működni, amikor a másik kettőt - idézőjelbe téve - „lebutítom”, óhatatlanul is le kell butítanom, mert kénytelen vagyok egy újat felépíteni, és azoktól hatásköröket el fogok vonni.

A következő helyzet. Mit mondanak, hol van a probléma például Svédországban? Ott van Svédországban a probléma, hogy nagyon sokan úgy érzik, hogy amerikai FBI-t hozunk létre; egyfajta föderációs irányba megyünk el. És itt vannak különbözőfajta nézetek. A skandináv államoknak igazából nincs olyan víziójuk, hogy egy föderatív jellegű Európába csatlakozzanak. Ezért nincs benne Dánia, nincs benne Írország, nincs benne Nagy-Britannia, amely brexitet mondott. A finnek, meg az észtek, említettem, gyakorlatilag vonakodnak. A történelmet, a geográfiát kell megnézni, és azt látjuk, hogy az északi államok egyrészt nettó befizetők is; kettő: úgy gondolják, hogy nekik erre nincsen szükségük, mert egy föderáció irányába megyünk el. Tehát itt van egyfajta vízióbeli...-, és a szubszidiaritást és az arányosságot is hozzáteszik.

Tehát ez a helyzet nem egyértelmű, és nagyon sokfajta nézet van erre nézve. Az ügyészségek nem szeretik, egyetlen egy országban sem. Én még nem láttam olyan legfőbb ügyészséget, ügyési szervezetet, amelyik boldogan fogadná azt. A visegrádi ügyészek folyamatosan összejárnak, és különböző javaslatokat terjesztenek elő. Ennek ellenére Európának van egy része, a mag része, amelyik viszont ezt fontosnak tartja. Ez alapvetően Juncker és nyilvánvalóan Timmermans, ők valóban nyomják ezt a dossziét. Ők mindent megtesznek annak érdekében, hogy ez sikerüljön.

A nagy kérdés a hatékonyságnál az, hogy hány ország fog a megerősített együttműködéshez csatlakozni. Szóval én említettem, hogy 9-10 országgal ez nem fog működni, mert nem tud működni. Tehát itt 28 országból már le tudunk választani 6-7-et, amelyekről ab ovo azt gondoljuk, hogy nem fognak ebben részt venni. És én azt mondom, ezek még a március utáni viták lesznek, hogy a megerősített együttműködésnél a határon átnyúló bűncselekményeknél hogyan fog ez működni. Elviekben erre van lehetőség, a határon átnyúlóra, félreértés ne essék, a nyomozás igénybevitelére, de itt még túl sok a kérdőjel e tekintetben. Tehát én mindig azt mondom az Európai Tanács-ülésen, félreértés ne essék, hogy hatékonyság. Tehát olyan rendszert kell megcsinálni, amelyik azonnal működőképes és nem évek múlva. Én javaslok látogatást a Eurojustnál, ahol nem én mondom ezt, hanem az Eurojust emberei mondják, akikkel ott találkozom.

A következő kérdés, amiről szeretnék beszélni, muszáj erről szólnom, hogy hol van itt a probléma gyakorlatilag az Uniót illetően az én szememben, aki mondjuk 2,5 éve vagyok igazságügyi miniszter, hogy tekintek erre a szervezetre - és elnézést, ha kicsit személyes vagyok. Itt van egy alapvető probléma, és ezt Védrine volt szocialista külügyminiszter mondja, akit nagyra tisztelök, hozzá kell tennem, tulajdonképpen világítótorony volt Hubert Védrine. Ő mondja azt, itt a probléma ez az always closer cooperation, hogy az emberek azt látják, hogy gyakorlatilag mindig újabb és újabb módon kell együttműködni, és újabb és újabb projekteket kell megcsinálni, ahelyett, hogy leülünk és az elért eredményeket értékelnénk. De az embereknek elégük van

abból, hogy állandóan azt hallják, hogy folyamatosan, még jobban integrálódni, még jobban integrálódni - ezt nem is értik. Tehát ma Európa lakosságának a 25 százaléka, nyugodtan mondhatjuk, hogy euroszkeptikus - ezt bátran. Négy évet éltem Párizsban, négy évet Belgiumban, ismerem az emberek véleményét, mert sokat kellett találkoznom velük. A 25 százalékuk, minimumra tudom mondani, hogy euroszkeptikus, akik azt mondják, hogy baj van; 10 százalék, aki föderalista, aki azt mondja, hogy azonnal menjünk tovább, mert egyedüli megoldás, hogy otthagyjuk ezeket a nemzetállamokat, a nemzeti alkotmányoknak se kell nagy szerepet adni, és csináljunk egy szép nagy föderatív államot - európai Egyesült Államok. Ez ma kisebbség. És van szerintem 60 százalék, akinek fogalma sincsen, csak ingadozik, nem tudja, hogy mit gondoljon: „nem is értek hozzá, ez nekem túl bonyolult, de látom, hogy valami nem jó.”

És akkor az a kérdés, hogy ki viszi el ezeket a voksokat? Az euroszkeptikusok viszik el, akiket 25-30 százalékra bátran tudok tenni, vagy pedig a föderalisták? A föderalisták szerintem kevésbé fogják elvinni. Tehát szerintem ezért kell az Európai Unió döntéshozóinak borzasztóan odafigyelni a lakosság véleményére, hogy mit gondolnak az Unió működéséről, mert hiba itt alapvetően a működéssel és állandóan újabb és újabb intézmények létrehozásával van. Hatékonyság meg nincsen, akkor sok aggodalom lesz ebben a tekintetben.

Gyakorlatilag a másik, ami az adót, a jogalkotást illeti. A jogalkotás kapcsán Józsa képviselő úr jogosan teszi fel a kérdést, hogy a jogalkotás bizony sose tökéletes. Bár szeretnénk tökéletesek lenni, de a tökéletességtől távol állunk, bár törekednünk kell arra, hogy azok legyünk.

A helyzet a következő. A rendszerváltozásnál a Magyar Közlöny száma 9 ezer oldal volt/év; ma körülbelül 60 ezer-70 ezer oldalra tehető a Magyar Közlöny évente. Tehát ez önmagában egy folyamat, amihez azonban hozzá kell tenni, hogy ez nemcsak Magyarországon jelenik meg, hanem egyszerűen van egy jogalkotási dömping, aminek a lecsökkentése szerintem igazából valamennyi ország legnagyobb kihívása.

Miért? Egyrészt gyakorlatilag vannak persze olyan jogszabályok, amelyeket tervezünk, amiket tudjuk, hogy meg kell csinálni. Aztán az élet mindig produkál valamit, lásd a devizahiteles ügyet, a Quaestor-ügyet, satöbbi, sorolhatnánk az ügyeket, amikor azonnal jogszabályt kell alkotni, mert az ügyeket meg akarjuk oldani, és nem lehet várni, jogalkotásra van szükség.

Nem vitatom azt se, hogy a jogalkotásban történhet hiba. Emberek vagyunk, és pláne, ha gyorsan akarunk megoldani ügyeket, akkor előfordulhat, hogy bizonyos kérdéseket újra kell gondolnunk, tökéletesíteni kell, módosítani kell. Ma az elfogadott törvényeknek, az új törvényeknek a száma nem olyan nagy, száz körül van, és körülbelül 80-90 a módosítás, tehát a módosítások száma az, ami szerintem problémát okoz, a módosítás pedig azt jelzi, hogy mindig hozzá kellett nyúlni valamilyen okból egy adott jogszabályhoz. Ez, azt gondolom, valóban problémás.

Ami viszont szerintem lényegesen csökkent a korábbi kormányzati ciklushoz képest, az egyéni képviselők által kezdeményezett törvények száma. Sajnos nem hoztam el azt a statisztikát - mert kigyűjtettem -, de ebben van egy lefelé menő tendencia. Most nem akarok kormányzati ciklusokat mondani, de ez a kormányzati ciklus azt mutatja, hogy lényegesen csökkent. Én a magam részéről mint igazságügyi miniszter, hozzá kell tenni, nagyon ügyelek arra, hogy az általunk benyújtott jogszabályokat először is mi készítsük el. Ebben mindig vannak vitáim a jogász hivatásrendekkel, satöbbi, nagyon tisztelek mindenkit, szívesen látok az asztal körül, de kell egy olyan Igazságügyi Minisztérium, amely képes jogot alkotni, tehát ez alapvető. En azt gondolom, a minőségbiztosítás felé az megy, ha a jogalkotó valóban

jogalkotóként jár el, és maga akarja meghozni a jogszabályokat, és nem fogad el postási szerepkört. Én a magam részéről ezt vissza is utasítom a leghatározottabban, bárhonnán jöjjön is, mert kizárólag azt tudom, amit én elolvastam, a kollegáimmal átbeszéltünk, mi csináltuk; persze jó ötlet kívülről, ezt nem vitatom, de a jogalkotás helye gyakorlatilag a minisztériumban kell hogy legyen. Ebbe az irányba haladunk, nyilván nem tudom mondani, hogy tökéletesek vagyunk, ilyet soha nem is tudnék mondani, de azt gondolom, az irányt látjuk, hogy mit kell csinálni.

Firtl Mátyás képviselő úrnak válaszoltam a Svédországgal kapcsolatos kérdésre. Az adót illetően azt kell mondani, ezt a PIF-dolgot az írek egész biztosan meg fogják támadni, ez százszázalékos, mert Írországnak az adó egy szent ügy, és ebben az ügyben, ha szabad így mondanom, elég markáns véleményt mondott az ír igazságügyi miniszter, tehát ott nincs kétségem, hogy a PIF-irányelv bíróság elé fog kerülni, amin Magyarországnak is idézőjelbe téve el kell gondolkodni, nézzük meg; még nem tartunk ott, de ez a kérdéskör óhatatlanul föl fog merülni.

Ami a kvótapertert illeti: valóban azt mondtam, hogy jogi érveket akarok a Bíróság előtt mondani, mert én jogász vagyok, és jogászként kell viselkednem is, különben a bírók nem fogják érteni az Igazságügyi Minisztérium szerepét. De arra fogunk hivatkozni, hogy a 160 ezer emberből csak hatezer embert tudtak áthelyezni relokációval, ami miatt fölmerül a hatékonysága. Egy jogszabálynak hatékonynak kell lenni, és ott, ahol nincs eredmény, például ahol 22 embert átvisznek Litvániába, és 21 másnap visszamegy, az gyakorlatilag nem tekinthető hatékonynak. Tehát a hatékonyságra mindenféleképpen kell hivatkozni.

Az, hogy ilyen terroristacselekmények vannak, ez borzasztó, szörnyű, azonban hozzá kell tenni, ez a bírókra legfeljebb tudatalatti befolyásoló tényező, de semmiképpen nem jogászként befolyásolja az ő, ha szabad így mondanom, gondolkodásukat és döntéshozatalukat. Ezzel szemben föl kell lépni, de a titkosszolgálatoktól kezdve, a szolgálatoktól kezdve európai szinten nagyon szoros együttműködést igényel, hogy ezen a téren bármi eredményt elérjenek. Aggasztónak tartjuk, és nyilván én azt gondolom, hogy ez a közvéleményre nagyon erőteljesen hatással lesz Nyugat-Európában is, mint ahogy eddig is volt.

Ami a Jourová itteni látogatását illeti, nekem is beszámolt, hogy milyen jó beszélgetés, vita alakult ki a bizottságban, megköszönte a lehetőséget. Én megmondtam neki, hogy szerintem ő ezeket késve teszi, tehát neki az első perctől kellett volna járkalni a nemzeti parlamentekhez a tervvel, és nem akkor, amikor az utolsó percben vagyok, és rájövök arra, hogy gond van. A Bizottságnak ez a legnagyobb problémája az én álláspontom szerint, a kommunikáció hiánya. Tehát, ha ezeket a kérdéseket akarom megoldani, először elmegyek a nemzeti parlamentekhez, vitatkozom, pláne egy sárga lap után, hogy milyen irányba induljunk, ezt ki kell dolgozni. Tehát az a baj, hogy ők néha bezárkóznak egy elefántcsonttoronyba, utána jönnek és a szalámitaktika alapján megpróbálják hozzá megszerezni a többséget vagy az egyhangúságot. Ezt egyfajta problémának érzem, mert ez tulajdonképpen egyfajta európai uniós front, hogy hogyan kommunikálom az elért eredményemet, mit akarok elérni. Mert szükség van az Unióra, félreértés ne essék, szükség van európai integrációra, de a működésben, hogy hogyan teszem vonzóvá ezt az intézményt, és hogyan teszem népszerűvé, azt gondolom, vannak hiányosságok, de ez egy egyszerű igazságügyi miniszter észrevétele. Hogy a megerősített együttműködés mennyi lesz hatékony, meglátjuk.

Emberi Jogok Európai Egyezménye. Érdekes, ez a kérdés elhalt, noha a szerződésben benne van. Tehát én ugyanezt mondtam Jourovának is, meg sms-ben a Félixnek, a luxemburgi igazságügyi miniszternek, aki ott ül velem szemben, és

mondja, hogy kötelezettség, hát sms-ezek neki, hogy nekünk meg kötelezettség az Emberi Jogok Európai Egyezménye, azt még sincsen. Azt mondja, igazad van. Tehát vannak fontosak, amikben azt mondjuk, hogy a szerződést be kell tartani, és vannak olyan ügyek, amikor a szerződést nem tartjuk be, mert azt mondjuk, hogy nem tartjuk fontosnak, ez a téma nem aktuális, tehát a kérdés felmerül.

Probléma pedig van, mert kétfajta rezsim van, és a kétfajta rezsim - erre jó példát tudok mondani - az Unió Bíróságának a rezsime; ez persze a közép-kelet-európai országokat érinti alapvetően, a szociális ellátások csökkentése. Ezeket elfogadja, s nem mondja, hogy tulajdonjogi igénye van. A strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága tulajdoni igényt állapít meg, tehát azt mondja, hogy te már várománynak is tulajdonosa van, ezzel szemben a luxemburgi bíróság szépen benyeli, hogy hogyan csökkentjük a különböző „allocation”-okat, tehát családi pótlékokat meg egyebeket, mert azok mégiscsak jönnek Közép-Kelet-Európából. De van itt egy vita látens módon Európában, hogy az újonnan csatlakozó országok és a régiiek, de ilyen gyakorlatilag a kabotázs rendszere, ilyen a kiküldött munkavállalók szociális helyzete, de számos olyan ügy van, amiben van egyfajta látens konfliktus, a luxemburgi bíróság pedig, ha szabad így mondani, benyeli, sokszor nekünk kedvezőtlenül, ezt is hozzá kell tennem, Strasbourg meg teljesen más, mert egy jogvédő gondolkodásban tulajdoni igény és teljesen más; tehát két eltérő rezsim van.

Ami a migrációt illeti: én azt gondolom, hogy a migrációra vonatkozó szabályok kapcsán, ha vitánk is van, természetesen állunk rendelkezésre. Vannak levélváltások a Bizottság és közöttünk, nem indítottak kötelezettségszegési eljárást, tehát nincs olyan eljárás, ami nekünk itt most komoly fenntartást jelent, hisz nem egy magyar ügyről van szó. Ez az egész ügy egy európai ügy, minden országnak a határ védelménél, egyebeknél olyan kérdések vannak, hogy nem látom azt, hogy az Európai Uniónak most ez lenne a prioritása, hogy Magyarországnak a rendőrségi fogda, vagy nem tudom, éppenséggel mi; levelezni lehet, de nincsenek olyan akut ügyek, amire azt mondom, hogy nekünk most itt nagyon oda kellene figyelni és itt nagyon komoly gondok lennének.

Én körülbelül ebben tudom összefoglalni, amit el tudtam mondani. Köszönöm a bizottságnak a kérdéseit. Mindig szívesen jövök ide, mert azt gondolom, az európai ügyek rendkívül fontosak, nagyon fontos az európai integráció, ugyanakkor tudni kell benne működni, tudni kell benne pozíciókat szerezni, partnereket szerezni, és azt gondolom, ez egy rendkívül fontos kihívás Magyarország számára.

ELNÖK: Nem szokásom, de utolsó ülésünkön megadom a szót két percre Józsa képviselő úrnak.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Megint bravúros volt, miniszter úr (*Dr. Trócsányi László: Valami jó ítéletet kérek! - Derültség.*), úgyhogy én a magam részéről köszönöm szépen a választ vagy az értékelést, és ez nemcsak karácsonyi ajándék, hanem máskor is ezt tudnám mondani.

A politológiai okfejtésében azért szeretném fölidézni miniszter úr számára Firtl Máttyás úr szavait, hogy ő csak úgy egyszerűen Európa-párti. Tehát, amikor fölosztotta miniszter úr, hogy körülbelül 25 százalék euroszeptikus, körülbelül 10 százalék föderalista - én magamat sem tartom föderalistának -, és van középen azért jó 40 százalék, aki egyszerűen csak Európa-párti, ezt azért szeretném biztosítani, hogy ezt mi itt közösen mint Európai ügyek bizottsága européer módon így gondoljuk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezzel kapcsolatban csak azt szeretném megjegyezni, hogy valóban sok politikustársamnak szokatlan az a vita, hogy a miniszterelnök, a miniszterek kiállnak Magyarország érdeke mellett, ami egy természetes dolog, a választópolgárok erre hatalmazták fel. Korábban ez teljesen szokatlan volt, még a csatlakozásunk előtt, amikor bólogatójánosként a diplomata azt a megbízást kapta, hogy „ne szólj szám, nem fáj fejem”. Ez a 2010-es kormányváltás után alapvetően megváltozott, és én ezt nem tartom se rossznak, se jónak, hanem ez egy természetes dolog, az Európai Unió természetét illeti, 28, illetve jelenleg 27 tagállam érdekeit kell összehozni, egy kalap alá hozni.

Bizony sokszor nehéz kompromisszumok árán, de így működik az Unió. Tehát ez egyáltalán nem azt jelenti, hogy mi EU-ellenesek vagyunk, hanem inkább azt mondanám, hogy EU-realisták vagyunk. Az elmúlt tizenegynéhány év alatt, úgy hiszem, hogy nemcsak a magyar kormány, hanem a magyar képviselők is megtanulhatták, hogyan működik az Európai Unió. Bocsánatot kérek, ez nem homokozó, ahogy szokták mondani, hanem a tagállamok érdekeinek az érvényesítési terepe, és itt bizony határozottan kell fellépniük.

Magyarországnak az alapszerződés szerint ugyanolyan joga van, mint a többi tagállamnak. Nyilván a szavazati arányunk teljesen más. Amihez mi tudjuk hasonlítani magunkat, például Csehország hasonló szavazati súlyú. Én büszkén vállalom azt képviselőtársaimmal együtt, hogy bizonyos európai fórumokon nemcsak képviseljük a magyar érdekeket, hanem a magunk módján meg is védjük. Ezt teszi más nemzeti parlamenti képviselő is. Ha nekik szabad, akkor nekünk ez a minimum, hogy ezt meg kell tennünk.

Tehát válaszolva Józsa képviselőtársamnak, én örülök annak, hogy nem föderalista nézeteket vall, hanem a reális európai talajon állva nézzük az Európai Unió jövőjét. Mi szeretnénk működőképesebbé tenni, és éppen azért vagyunk igazán Európa-pártiak, hogy van ötletünk. Van ötletünk, megvívjuk a nézeteinkkel kapcsolatos csatákat, és különösen megtanultuk azt is, hogy az Európai Unióban a szövetségesek szerzése rendkívül fontos, esetleg ad hoc jelleggel, vagy éppen konstansan, de itt vannak a visegrádi négyek. Emlékszem, hogy 1993-ban, 1994-ben, a kezdeteknél nagyon sok vita volt a visegrádi tagállamok között. Aztán volt ennek mélypontja is, de ma már ez egy jól csengő név, és jelzi azt is, hogy például nem egy találkozóra Angela Merkel kancellárasszony is ellátogatott, tehát érzik annak a fontosságát, hogy fontos megismerni a visegrádi négyek álláspontját, sok esetben akár szövetséget kötni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát megköszönöm a miniszter úrnak és munkatársainak a beszámolóját. Én továbbra is szeretném kérni a miniszter urat, hogy tartsuk meg ezt a jó kapcsolatot a bizottságunk és a minisztérium között, hiszen nagyon kevesen vannak közöttünk jogászok, de az Európai Bizottság egyik statútuma a jogharmonizáció ellenőrzése, illetve folytatása, ami nem szűnt meg, ahogy szoktuk mondani, a csatlakozásunkkor, hanem egy más sebességre, más minőségre kapcsolt. Ebben bizony szükség van a minisztérium segítségére.

Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy Lázár János múlt héten elmaradt éves meghallgatására várhatóan február első felében kerül majd sor. Engedjék meg, hogy megköszönve a képviselőtársak éves munkáját, az ülést követően képviselőtársaimat, valamint a miniszter urat és a munkatársait egy koccintásra meghívjam a szomszédos Vadászterembe. Lehet, hogy más bizottságoknál ez nem szokás, de mi az Európai ügyek bizottsága vagyunk (*Derültség.*), és ha már jogászok között vagyunk, akkor ezek az alkalmak hála istennek nem casus bellik, hanem casus bibendik, tehát alkalmak arra, hogy egy pohár ital mellett megbeszéljük az ügyes-bajos dolgainkat.

Kívánok mindenkinek áldott karácsonyt, boldog új esztendőt, és ne feledjék el, hogy az Országgyűlés legfontosabb bizottsága az Európai ügyek bizottsága. *(Taps.)*

Az ülés berekesztése

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a megjelenést Az ülést bezárom, viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 34 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Nánásiné Czapári Judit és Madarász Mária